

IN MEMORIAM

O. Anđelko Fazinić O. P.

20. listopada 1983. u Rijeci u dominikanskom samostanu umro je o. Anđelko Fazinić, dominikanac. Pokopan je 22. listopada na riječkom groblju u dominikanskoj grobnici koju je on sam dao načiniti. Pokop je vodio provincijal o. Marinko Zadro uz velik broj svećenika, redovnika, redovnica i vjernog puka. Od o. Anđelka su se oprostili u ime braće dominikanaca provincijal o. Marinko Zadro, subrat iz riječkog samostana o. Marijan Jurčević i dr. Branko Fučić u ime brojnih prijatelja.

Život o. Anđelka je bio ispunjen radom, i umro je kao radnik; vodio je naime Karitas riječke nadbiskupije i u njemu je i umro vršeći svoju apostolsku službu i brineći se za potrebite.



O. Anđelko Fazinić

Rođen je 16. rujna 1902. godine u Korčuli. Kao mladić dolazi u sjemenište u Bol gdje je učio pjevanje i sviranje. U Dubrovniku, kao student teologije, uči orgulje kod o. Jordana Viculina. Za svećenika zaređen u Dubrovniku 7. kolovoza 1927. Bio je provincijal tri puta (1942.—1946., 1946.—1950., 1963.—1967.), zatim starješina u Bolu, Zagrebu i Rijeci. Bio je duhovnik sjemeništara u Bolu od 1950. do 1963., zatim duhovnik i ispovjednik časnih sestara. Radio je također i kao profesor u dominikanskoj gimnaziji u Bolu, a pred kraj života je predavao na Visokoj bogoslovskoj školi u Rijeci.

Kao duhovnik i profesor gimnazije u Bolu podučavao je sjemeništare pjevanju i sviranju i vodio mjesni mješoviti zbor »Sveta Cecilija«. 1934. godine dolazi u Zagreb studirati na filozofskom fakultetu i ujedno pohađa muzičku akademiju kao izvanredni slušač. Nažalost, zbog drugih obveza akademiju je pohađao samo godinu dana. Za vrijeme studija vodio je u dominikanskoj crkvi na Koloniji dječji zbor i muški zbor željezničara.

O. Anđelko Fazinić, pored svojih mnogih obveza provincijala, priora, duhovnika i profesora, ak-

tivno se bavio pisanjem, prevođenjem, zapisivanjem napjeva, harmonizacijom i skladanjem.

Pisao je u raznim časopisima, kulturnog, književnog, duhovnog i povijesnog sadržaja, i to u: *Croatica Christiana Periodica*, *Marulića*, *Lanterni sv. Marka*, *Vrelu života*, *Arhivu Hrvatske*, *Gospinoj krunici* i *Sv. Ceciliji*.

Kao prevodilac preveo je četiri knjige homilija za dominikansku nakladu »Izvori Istine« iz Korčule.

Boraveći dugo godina u Bolu imao je prilike čuti njihovo pučko liturgijsko pjevanje, koje ga je zainteresiralo tako da je i sam tražio i zapisivao ga, te tako to blago sačuvao od zaborava. Također je zapisivao i bolske kolende i druge korčulanske, hvarske i bračke napjeve. Harmonizirao je već postojeće napjeve, zatim razne skladbe za zborove u Bolu, Dubrovniku, Rijeci i Korčuli. Uvijek je rado pomagao braći glazbenicima svojom pomoću i stručnim savjetima.

Skladati je počeo 1922. (u dvadesetoj godini života), i to na religiozne i profane tekstove za solopjevanje i zborove. Naročito se bavio skladanjem crkvenih himana. Mnoge su njegove skladbe više puta i na raznim mjestima izvođene na raznim priredbama i svečanostima, a često je i sam pisao za takve prigode i dirigirao pri izvedbi. Za internu uporabu izdaje početkom 1973. u Rijeci vlastitu pjesmaricu za četveroglasni zbor »Pjevajmo Gospodu«, u kojoj se nalazi 20 crkvenih himana, zatim nekoliko himana Došašća, Božića i Uskrsa, te pejsme na stihove s. Marije od Presv. Srca, Ante Stojića, Mariangele Žigrić i drugih. Pjesmarica sadrži 39 skladbi.

Od 1974. suradnik je časopisa *Sveta Cecilija*, u kojem su objavljeni neki njegovi glazbeni prikazi i rasprave:

— Korčulanski napjev »Zdravo kraljice«, 1977., br. 2, str. 46—47;

— Glazbena djelatnost hrvatskih dominikanaca u ovom stoljeću (u 3 nastavka), 1982., br. 3, str. 53—55; br. 4, str. 82—83; 1983., br. 1, str. 3—5.

Njegova četveroglasna skladba za mješoviti zbor »Slava, čast i hvala ti« objavljena je kao glazbeni prilog *Sv. Cecilije* 1976. br. 4.

Note listarske Mise iz Muna, koju su o. Fazinić i V. Fajdetić s magnetofonske vrpce dešifrirali, objavljena je kao glazbeni prilog u *Sv. Ceciliji* 1974., br. 4.

U novoj crkvenoj pjesmarici *Pjevajte Gospodu pjesmu novu* nalazi se sedam skladbi o. Fazinića, i to skladbe pod brojem 198, 655, 659, 660, 679, 748 i 750.

Neka ovaj skromni prikaz njegova života bude znak hvale za sve što je učinio kao svećenik, dominikanac, starješina, duhovnik, profesor i glazbenik.

Ime o. Anđelka Fazinića će zasigurno ostati zapisano u povijesti hrvatske glazbe i u srcima sviiju koji su ga poznavali.

Slavko NEDIĆ